

delen — den eneste Forklaring, jeg havde faaet, og derfor ogsaa den eneste, jeg kunde give.

Det andet Forhold, som omhandles i Lovforslaget, er den Bestemmelse i den nugældende Lov, at der for hvert Amt, og for Københavns Vedkommende for hver Storkreds, skal laves saakaldte Partilister. Det var noget af det, der under Behandlingen af Valgloven forud for sidste Valg kom ind i den 11te, for ikke at sige i den 12te Time, og der var sikkert ikke ret mange af Folketingets Medlemmer, der havde Lejlighed til at sætte sig nærmere ind i dette eller faa nærmere Begrundelse af Nødvendigheden eller Ønskeligheden af disse Partilister. At man ude omkring iblandt Vælgerne og ikke mindst hos Partiernes Organisationer har fundet denne Ordning utilfredsstillende, er der nok af Vidnesbyrd om. Der synes hos alle Partier at være Utilfredshed med, at man i adskillige Tilfælde, som det ogsaa blev oplyst af Ministeren ved Forelæggelsen, ser, at Kandidater med et mindre Stemmetail er blevet valgt fremfor Kandidater med et større Stemmetail. Desuden kan det altid have sin Vanskelighed for Partiernes Organisationer at foretage denne Nummerering, denne Opstilling. Dertil kommer, at Hensigten med den nye Form for Stemmesedlerne med Kandidaternes Navne i Stedet for Bogstaver, som vi har det ved de kommunale Valg, og som man tidligere havde det her i København, var denne, at Vælgerne skulde have den fulde Frihed til at bestemme, hvem af Kandidaterne de vilde foretrække. Det er forstaaeligt, at Vælgerne saa siger: Ja, men det er alligevel saa som saa, thi hvis nu Organisationen, Partiets Bestyrelse eller hvem, der maatte have faaet overdraget at foretage denne Opstilling, har stillet en Kandidat højt oppe paa Listen, saa nytter det ikke, at vi har samlet mange Stemmer paa en af de andre Kandidater; hvis han staar langt nede paa Listen, bliver det ikke ham, men en Kandidat højere oppe paa Listen, der bliver valgt, selv om denne har et forholdsvis ringe Stemmetail, naar han blot ikke faar det allerlaveste.

Vælgerne har altsaa ikke været rigtig tilfredse med dette, og Organisationernes Bestyrelser har ogsaa været kede deraf, hvad der er forstaaeligt. Jeg tror derfor, den højtaerede Indenrigsminister har Ret i, at det er et af de Punkter, som der vil være et meget stærkt Ønske

om at faa ændret. Den Form for Udvalget af Kandidaterne, som man da har foreslaaet her, at den, der har det største Stemmetail, vælges, er sikkert den Form, der rent umiddelbart tilbyder sig, og som Vælgerne ogsaa vil have lettest ved at forstaa. Der har tidligere været talt om, og det er ogsaa nævnt her, at man kunde gaa den Vej at undersøge, hvilke Kandidater der procentvis havde de største Stemmetail. Naturligvis er det ogsaa en Form, der kunde bruges, men man kommer dèr, som ogsaa Indenrigsministeren gjorde opmærksom paa, i en vanskelig Situation fordi der kan stemmes paa en Kandidat af Vælgere, der bor i en anden Opstillingskreds. Og hvad skal man saa gøre? Skal de Stemmer kastes til Side, eller skal man tage dem med? Tager man dem med, er igen Spørgsmaalet: skal de tages med i den Opstillingskreds, hvor Kandidaten er opstillet, eller i den Kreds, hvor de paagældende Vælgere bor? — for saa vil de faktisk blive lagt til en Kandidat, den paagældende Vælger ikke vilde give sin Stemme: han havde netop sat Kryds ved en Kandidat, der var opstillet i en anden Kreds. Jeg tror, man vil komme til det Resultat, at selv om Tanken rent umiddelbart har noget tiltalende ved sig, vilde det blive overordentlig vanskeligt at faa den udformet i Paragraffer. Det lader sig selvfølgelig gøre, men det vilde saa blive af den Slags Bestemmelser, om hvilken Vælgerne vistnok, naar man havde prøvet dem een Gang, vilde sige: det første, vi havde, var ikke godt, men dette her er daarlige.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget, som i alt væsentligt i hvert Fald tager Sigte paa Ordningen af Optællingen af Stemmesedlerne, Udfindelsen af, hvem der er kredsvalgt, og hvem der skal have Tilægsmandater, er ikke af saa stor Interesse, navnlig ikke for Vælgerne i sin Almindelighed. Jeg tror, det, som er foreslaaet her, er praktisk, og jeg haaber paa, at man i et Udvalg vil have forholdsvis let ved at enes om, at vi skal tage de Ændringer, der i saa Henseende er foreslaaede af Ministeren. Men jeg er klar over, at ikke mindst disse sidste af mig nævnte mange Ændringsforslag, som det maa være, er af den Slags, som man bedst, og egentlig kun, vil kunne drøfte nærmere i et Udvalg. Jeg vil derfor senere foreslaa, at Lovforslaget henvises til en forhaabentlig kort Udvalgsbehandling. Som Følge deraf kan jeg nøjes med disse